

USTAWA

z dnia 13 lipca 1920 roku.

o uposażeniu nauczycieli publicznych szkół powszechnych, inspektorów szkolnych i zastępców inspektorów szkolnych.

Art. 1. Nauczyciele, posiadający prawem przepisane kwalifikacje, otrzymują zasadniczą płacę miesięczną urzędników państwowych X stopnia służbowego; po sześciu latach pracy zawodowej—IX, po dalszych dziewięciu latach VIII, a po dalszych dziewięciu latach—VII stopnia służbowego (art. 3 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. Dz. Ust. № 65, poz. 429, o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych).

Art. 2. Nauczyciele, posiadający prawem przepisane kwalifikacje, otrzymują nadto, tytułem dodatku za wysługę lat, za każdy rok pracy zawodowej $2\frac{1}{2}\%$ pobieranej w danej chwili zasadniczej płacy.

Nauczyciel, posiadający prawem przepisane kwalifikacje, zaczyna pobierać dodatek za wysługę lat dopiero po ukończeniu trzech lat pracy zawodowej.

Dodatki za wysługę lat przyznaje się corocznie z urzędu od 1 dnia miesiąca, następującego po terminie wysługi.

Czasu pełnienia normalnej powszechnej powinności wojskowej nie uwzględnia się przy wymiarze dodatku za wysługę lat; inna służba wojskowa zalicza się, o ile nauczyciel nie pełnił jej równocześnie z pracą zawodową.

Art. 3. Nauczyciele, nie posiadający prawem przepisanych kwalifikacji, pobierają zasadniczą płacę miesięczną urzędników państwowych XI stopnia służbowego, t. j. 600 marek polskich.

Art. 4. Nauczyciele, nie posiadający prawem przepisanych kwalifikacji, nie pobierają dodatku za wysługę lat.

Art. 5. Nauczycielom niewykwalifikowanym, po dopełnieniu przez nich warunków przewidzianych w § 10 art. 23 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. (Dz. Pr. № 44 poz. 311), zmienionej ustawą z dnia 18 grudnia 1919 r. (Dz. Ust. z 1920 r. № 2, poz. 6) o ustalaniu i wynagradzaniu nauczycieli publicznych szkół powszechnych, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może przyznać wynagrodzenie nauczycieli, posiadających prawem przepisanie kwalifikacje.

Art. 6. Przez czas trwania wyjątkowych, wojną wywołanych warunków ekonomicznych, nauczyciel publicznej szkoły powszechnej pobiera dodatek drożyzniany do płacy zasadniczej zależnie od stosunków rodzinnych i miejscowości, w której pełni służbę stale.

Dodatek drożyzniany otrzymuje nauczyciel publicznej szkoły powszechnej w myśl postanowień art. 5 i 20 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. № 65 poz. 429) o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych.

Art. 7. Jeżeli nauczyciel otrzymuje mieszkanie w naturze, wartość tego mieszkania potrąca się mu z uposażenia.

Art. 8. Państwo obowiązane jest wzamian opalu wypłacić wszystkim nauczycielom równoważnik pieniężny, którego wysokość, odnośnie do stosunków lokalnych, oznaczy Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 9. Kierownicy szkół z reguły, a inni nauczyciele w miarę możliwości, otrzymują z gminy, względnie z funduszu szkolnego miejscowego, przynajmniej dwie morgi ornego gruntu w jednej polaci, o ile możliwości przy budynku szkolnym, nie dalej, jak w odległości półtora kilometra od szkoły. Jeżeli gmina nie może udzielić kierownikowi gruntu, wówczas otrzymuje on równoważnik pieniężny ze Skarbu Państwa. Równoważnik pieniężny dla kierowników i dla wszystkich pozostałych nauczycieli, o ile nie otrzymują gruntu, ma być wypłacony ze Skarbu Państwa w następującej wysokości:

w klasie	I	900	mk. rocznie
" "	II	720	" "
" "	III	600	" "
" "	IV	450	" "
" "	V	360	" "

Sposób użytkowania ziemi, będącej własnością gminy lub Państwa, a przeznaczonej na cele publicznych szkół powszechnych, określi osobna ustawa.

Art. 10. Gminy, względnie fundusz szkolny miejscowy, który nie byłby w możności ponieść ciężarów, wynikających ze świadczeń, przewidzia-

nych w art. 8 i 9, mogą uzyskać na ten cel ze Skarbu Państwa subwencje.

Wniosek o udzielenie subwencji ze Skarbu Państwa zgłasza gmina, rozstrzyga zaś Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na podstawie uchwały rady szkolnej okręgowej oraz opinii organów państwowych, wyznaczonych w tym celu przez Ministerstwo Skarbu i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Art. 11. Nauczyciele, którzy, obok prawem przepisanych kwalifikacji nauczycielskich dla szkół powszechnych, posiadają studia wyższe, zakończone przepisaniem egzaminami, otrzymują uposażenie według norm, obowiązujących dla nauczycieli szkół średnich (ustawa z dnia 13 lipca 1920 r. Dz. Ust. № 65, poz. 433).

Art. 12. Inspektorzy szkolni otrzymują uposażenie według norm, obowiązujących dla dyrektorów państwowych szkół średnich ogólnokształcących (ustawa z dnia 13 lipca 1920 r. Dz. Ust. № 65 poz. 433).

Art. 13. Zastępcy inspektorów szkolnych otrzymują uposażenia według norm, obowiązujących dla nauczycieli państwowych szkół średnich ogólnokształcących, a nadto otrzymują osobny dodatek w wysokości 500 marek polskich miesięcznie (ustawa z dnia 13 lipca 1920 r. Dz. Ust. № 65 poz. 433).

Art. 14. Nauczyciele, posiadający, obok normalnych kwalifikacji, egzamina, jako to: egzamin kwalifikacyjny do szkół wydziałowych lub inne, które Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uzna za równorzędne, otrzymują osobny dodatek; wynoszący 1.200 marek polskich rocznie.

Art. 15. Nauczyciel szkół powszechnych obowiązany jest za stałe uposażenie udzielać nauki w wymiarze 30 godz. tygodniowo. Za każdą godzinę nauki ponad ustawową normę 30 godz. w tygodniu, udzielanej z polecenia władzy przełożonej, nauczyciel pobiera 500 marek za godzinę w stosunku rocznym, jeżeli nauka, udzielana ponad normę, trwa najmniej przez jeden miesiąc.

Takie same wynagrodzenie pobierają za każdą godzinę w tygodniu nieetatowi nauczyciele religijni.

Art. 16. Wynagrodzenie nauczycieli przedmiotów nieobowiązkowych, określone będzie zarządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, w porozumieniu z Ministrem Skarbu; wynagrodzenie to nie może być niższe od 500 mk. za godzinę w stosunku rocznym.

Art. 17. Nauczyciel otrzymuje, oprócz wynagrodzenia za pracę nauczycielską, osobne wynagrodzenie za kierownictwo i administrację szkoły.

Wynagrodzenie to wynosić będzie rocznie za kierownictwo: 1 i 2-klasową szkołą — 480, 3-klasową — 600, 4-klasową — 900, 5-klasową — 1.200, 6-klasową — 1800, 7-klasową — 2400 marek polskich, za każdą klasę równoległą — 240 mk. polskich.

Art. 18. Prawo do otrzymywania uposażenia rozpoczyna się: a) dla wstępujących do służby w publicznym szkolnictwie powszechnym, czy to po raz pierwszy, czy ponownie, o ile istotne objęcie służby nastąpiło przed 15-ym kalendarzowego miesiąca — od 1-go dnia tego miesiąca, a o ile po 15-ym kalendarzowego miesiąca — od 15-go dnia tego kalendarzowego miesiąca; b) w pozostałych wypadkach od pierwszego dnia najbliższego kalendarzowego miesiąca po dniu mianowania na nowe stanowisko, względnie po powstaniu warunków, uzasadniających zmianę w wymiarze uposażenia. Atoli w razie takiej zmiany miejsca służbowego, która pociąga za sobą zmianę w wysokości uposażenia, przysługuje nauczycielowi prawo do

uposażenia, odpowiadającego nowemu miejscu służbowemu, od pierwszego dnia kalendarzowego miesiąca, następującego po uwolnieniu go od poprzednich obowiązków służbowych.

W razie śmierci nauczyciela, wstrzymuje się wypłatę uposażenia z ostatnim dniem kalendarzowego miesiąca, w którym śmierć nastąpiła, a w razie rozwiązania stosunku służbowego w inny sposób—z ostatnim dniem tego kalendarzowego miesiąca, w którym stosunek ten istotnie ustał.

Art. 19. Uposażenie wypłaca się nauczycielowi w ratach miesięcznych zgóry, w pierwszym dniu każdego miesiąca.

O ile pierwszy dzień miesiąca jest niedzielą lub świętem uroczystym, wypłata uposażenia następuje w ostatnim dniu poprzedniego miesiąca.

Wynagrodzenie za godziny nadobowiązkowe wypłacane będzie dwa razy do roku z dołu.

Postanowienia przejściowe.

Art. 20. Nauczyciele, nie posiadający prawem przepisanych kwalifikacji, czynni w dniu 1 lipca 1920 r. w publicznych szkołach powszechnych, otrzymywać będą płacę zasadniczą urzędników państwowych X stopnia służbowego ze stosownym dodatkiem drożyznianym.

Art. 21. Przy wymiarze dodatku za wysługę lat, czas służby nauczyciela w rozumieniu ustawy niniejszej liczy się od dnia rzeczywistego objęcia służby w Państwie Polskiem.

W czasie przejściowym komisje weryfikacyjną, ustanowione przy Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego tudzież przy podległych bezpośrednio temu Ministerstwu władzach szkolnych II instancji, będą mogły tym nauczycielom, którzy pracują obecnie w publicznych szkołach powszechnych lub rozpoczną tę pracę najpóźniej w trzy miesiące po wejściu w życie niniejszej ustawy, a którzy 1) byli nauczycielami w szkołach państwowych państw obcych lub też w innych szkołach w państwach zaborczych, uznanych za równorzędne ze szkołami państwowymi w tych państwach, albo 2) udowodnią, że pracą zawodową przed wstąpieniem do służby w szkolnictwie publicznem w Państwie Polskiem nabyli kwalifikacji i doświadczenia, uzdalniającego ich do obecnie spełnianej służby nauczycielskiej,—zaliczyć poprzedni czas służby lub pracy przy wymiarze dodatku za wysługę lat.

Zaliczyć można z poprzedniej służby lub pracy zawodowej najwyżej lat 20, co jednak nie przesądza zaliczenia czasu służby lub pracy w szkolnictwie do emerytury i do przyznania płacy zasadniczej w myśl art. 1 niniejszej ustawy.

Komisje weryfikacyjne będą mogły zaliczyć nauczycielom, którzy wstąpili do służby w publicznem szkolnictwie powszechnem po dniu 1 października 1920 r. poprzedni czas służby lub pracy zawodowej tylko wówczas, jeżeli nauczyciel wykaże, że zaszły ważne okoliczności, które uniemożliwiły mu wcześniejsze wstąpienie do służby w publicznem szkolnictwie w Państwie Polskiem.

W wypadkach dłuższego urlopu bez uposażenia, odliczenia pewnego czasu na mocy orzeczenia dyscyplinarnego lub dobrowolnej służby wojskowej i t. p. wstrzymuje się decyzję co do przyznania dodatku za wysługę lat za te czasokresy, aż do wejścia w życie ustawy o służbie nauczycielskiej w publicznych szkołach powszechnych.

Emerytowanemu nauczycielowi, który zostanie przyjęty do czynnej służby w publicznem szkolnictwie powszechnem Państwa Polskiego, może

być zaliczony czas służby nauczycielskiej w państwie obcym przed przeniesieniem go na emeryturę.

Decyzję w innych wypadkach zastrzega się Radzie Ministrów.

Art. 22. Ustawa niniejsza obowiązuje od dnia 1 lipca 1920 r.

Z dniem 1 lipca 1920 r. tracą moc obowiązującą wszystkie ustawy i przepisy w przedmiocie, objętym ustawą niniejszą.

Wypłaty, dokonane w ciągu marca, kwietnia, maja i czerwca 1920 r. ponad ustawowe uposażenie, uważa się za bezzwrotny dodatek regulacyjny po dzień 30 czerwca 1920 r.

Art. 23. Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Prezydentowi Ministrów i Ministrowi Skarbu, oraz Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, a nadto o ile chodzi o byłą dzielnicę pruską, Ministrowi byłej Dzielnicy Pruskiej.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów i

Minister Skarbu:

W. Grabski

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego:

T. Łopuszański

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski